

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 352/2019
24.04.2019 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Вучићевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Вучићевића - адвоката Радмиле Станимировић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К.30/18 од 27.11.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-25/19 од 28.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Вучићевића - адвоката Радмиле Станимировић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К.30/18 од 27.11.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-25/19 од 28.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 2К.30/18 од 27.11.2018. године окривљени Александар Вучићевић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у задржавању од 21.03.2018. године до 22.03.2018. године.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге канабис нето масе 473,58 грама, која ће се по правноснажности пресуде уништити. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-25/19 од 28.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Александра Вучићевића - адвоката Радмиле Станимировић и потврђена је пресуда Вишег суда у Краљеву 2К.30/18 од 27.11.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Александра Вучићевића - адвокат Радмила Станимировић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целости правноснажне пресуде Вишег суда у Краљеву 2К.30/18 од 27.11.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-25/19 од 28.01.2019. године и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева, јер је исти поднет због повреде закона која није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Наиме, одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано је да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1.), Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је поднет због повреде закона која није од значаја за правилну или уједначену примену права (члан 486. став 2. ЗКП).

Бранилац окривљеног Александра Вучићевића захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона, али се из образложења захтева може закључити да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246. став 2. КЗ. Ово, имајући у виду да се у захтеву наводи да је суд погрешно правно квалификовао радње окривљеног као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, јер се по ставу браниоца у радњама окривљеног описаним у изреци правноснажне пресуде стичу једино елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ, обзиром да радње окривљеног представљају само неовлашћено узгајање биљака из којих се добија опојна дрога, а не и неовлашћену производњу опојне дроге из тих биљака.

Међутим, имајући у виду напред цитирану одредбу члана 486. став 2. ЗКП, те имајући у виду да се Врховни касациони суд о истоветном правном питању и то које радње у кривично-правном смислу представљају производњу опојне дроге, као једну од алтернативно предвиђених радњи извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, већ изјаснио у својим ранијим пресудама Кзз 763/2017 од 05.09.2017. године, Кзз 1521/2018 од 23.01.2019. године (које пресуде су доступне лицима која за то имају правни интерес и значајне су за уједначену примену права), налазећи да се под производњом опојне дроге у смислу члана 246. став 1. Кривичног законика подразумева свака активност извршиоца овог дела којом се из одређеног

материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге, односно да производња опојне дроге подразумева да уколико су, поред радњи сетве и неге биљке у смислу биолошког зрења до окончања вегетације, предузете и даље (додатне) радње којима се долази у фазу производње и добија супстанца која представља опојну дрогу подобну за конзумацију - убирање листова и цветова са претходно узгојене биљке канабис сативе, њихово сушење, паковање, а што је овде управо случај, то, дакле, јасно и недвосмислено произилази да се у радњама окривљеног Александра Вучићевића описаним у изреци правноснажне пресуде стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим. Стога, изнета повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246. став 2. КЗ на коју се указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Вучићевића - адвоката Радмиле Станимировић, није од значаја за правилну или уједначену примену права, те није потребно поновно одлучивање о истом правном питању.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 4) у вези члана 486. став 2. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.